Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B** **UREDBA (EU) br. 265/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 25. ožujka 2010.

o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak

(SL L 85, 31.3.2010., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016.	L 77	1	23.3.2016.

▼B

UREDBA (EU) br. 265/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 25. ožujka 2010.

o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (b) i točku (c) te članak 79. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedloge Europske komisije,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([1]),

budući da:

(1) Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama ([2]) (dalje u tekstu: Schengenska konvencija) propisuje pravila o vizama za dugotrajni boravak koje nositeljima viza omogućuju tranzit preko područja država članica. Uredba (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granice (Zakonik o schengenskim granicama) ([3]) propisuje uvjete ulaska za državljane trećih zemalja. Radi olakšavanja slobodnog kretanja državljana trećih zemalja koji imaju nacionalnu vizu za dugotrajni boravak na području država članica koje u potpunosti provode schengensku pravnu stečevinu (dalje u tekstu: schengenski prostor), potrebno je poduzeti daljnje mjere.

(2) Države članice bi trebale pravodobno zamijeniti vize za dugotrajni boravak boravišnim dozvolama, nakon ulaska na njihovo državno područje državljana trećih zemalja koji zakonito borave na temelju vize za dugotrajni boravak, kako bi im omogućili putovanje u druge države članice tijekom njihova boravka ili tranzit preko područja drugih država članica pri povratku u matičnu zemlju. Međutim, nakon ulaska državljana trećih zemalja na njihovo područje, države članice sve češće ne zamjenjuju vize za dugotrajni boravak boravišnim dozvolama ili to čine s velikim zakašnjenjem. Takvo pravno i praktično stanje ima znatne negativne posljedice na slobodu kretanja unutar Schengenskog prostora državljana trećih zemalja koji u državi članici zakonito borave na temelju vize za dugotrajni boravak.

(3) Kako bi riješili probleme s kojima se susreću državljani trećih zemalja koji u državi članici borave na temelju vize za dugotrajni boravak, ovom bi se Uredbom trebalo proširiti načelo istovrijednosti

([1]) Stajalište Europskog parlamenta od 9. ožujka 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 22. ožujka 2010.
([2]) SL L 239, 22.9.2000., str. 19.
([3]) SL L 105, 13.4.2006., str. 1.

▼B

boravišnih dozvola i viza za kratkotrajni boravak, koje izdaju države članice koje u cijelosti provode schengensku pravnu stečevinu, na vize za dugotrajni boravak. Kao rezultat toga, viza za dugotrajni boravak bi trebala imati iste učinke kao i boravišna dozvola kad je riječ o slobodi kretanja nositelja vize unutar Schengenskog prostora.

(4) Državljaninu treće zemlje koji ima vizu za dugotrajni boravak koju je izdala država članica trebalo bi se dopustiti putovanje u druge države članice tijekom triju mjeseci unutar svakoga šestomjesečnog razdoblja, pod istim uvjetima kao i nositeljima boravišne dozvole. Ova Uredba ne utječe na propise koji se odnose na uvjete za izdavanje viza za dugotrajni boravak.

(5) U skladu sa sadašnjom praksom država članica, ovom se Uredbom utvrđuje obveza država članica da vize za dugotrajan boravak izdaju u jedinstvenom obrascu za vize, kako je to propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 ([1]).

(6) Pravila o pretraživanju Schengenskog informacijskog sustava i savjetovanja s drugim državama članicama u slučaju upozorenja pri obradi zahtjeva za dobivanje boravišne dozvole bi se, također, trebala primjenjivati i pri obradi zahtjeva za vize za dugotrajni boravak. Sloboda kretanja nositelja vize za dugotrajni boravak u drugim državama članicama stoga ne bi trebala predstavljati dodatni sigurnosni rizik za države članice.

(7) Schengensku konvenciju i Uredbu (EZ) br. 562/2006 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.

(8) Ovom se Uredbom ne želi odvratiti druge države članice od izdavanja boravišnih dozvola niti bi se njom trebalo utjecati na obvezu država članica da izdaju boravišne dozvole određenim kategorijama državljana trećih zemalja, kako to predviđaju drugi instrumenti Unije, a posebno: Direktiva 2005/71/EZ ([2]), Direktiva 2004/114/EZ ([3]), Direktiva 2004/38/EZ ([4]), Direktiva 2003/109/EZ ([5]) i Direktiva 2003/86/EZ ([6]).

(9) U skladu s Direktivom 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima u državama članicama za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom ([7]), od državljana trećih zemalja koji nezakonito borave na državnom području države članice i koji imaju važeću boravišnu dozvolu ili drugo odobrenje koje im daje

([1]) SL L 164, 14.7.1995., str. 1.
([2]) Direktiva Vijeća 2005/71/EZ od 12. listopada 2005. o posebnom postupku za ulazak državljana trećih zemalja u svrhu znanstvenog istraživanja (SL L 289, 3.11.2005., str. 15.).
([3]) Direktiva Vijeća 2004/114/EZ od 13. prosinca 2004. o uvjetima za ulazak državljana trećih zemalja u svrhu studiranja, razmjene studenata, neplaćenog osposobljavanja ili volonterskog rada (SL L 375, 23.12.2004., str. 12.).
([4]) Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodu kretanja i boravka na državnom području država članica (SL L 158, 30.4.2004., str. 77.; ispravljena verzija u SL L 229, 29.6.2004., str. 35.).
([5]) Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23.1.2004., str. 44.).
([6]) Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., str. 12.).
([7]) SL L 348, 24.12.2008., str. 98.

▼B

pravo boravka, a koje je izdala druga država članica, kao npr. vizu za dugotrajni boravak, trebalo bi zatražiti da odmah odu na državno područje te druge države članice.

(10) Budući da cilj ove Uredbe, tj. utvrđivanje pravila o slobodi kretanja s vizom za dugotrajan boravak, ne mogu na zadovoljavajući način ostvariti države članice i da se taj cilj zbog svoga obujma i učinaka može stoga bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je to navedeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je navedeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno kako bi se postigao taj cilj.

(11) Ova Uredba poštuje temeljna prava i načela priznata posebno Poveljom o temeljnim pravima Europske Unije. Trebalo bi je primjenjivati u skladu s obvezama drugih država članica kad je riječ o međunarodnoj zaštiti i načelu zabrane vraćanja (*non-refoulement*).

(12) Ova Uredba za Island i Norvešku predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([1]), koje pripadaju u područje iz članka 1. točke (B) Odluke Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ([2]).

(13) Ova Uredba za Švicarsku predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([3]), koje pripadaju u područje iz članka 1. točke (B) i točke (C) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ([4]).

(14) Ova Uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj odredba schengenske pravne stečevine, u smislu Protokola kojeg su potpisale Europska unija, Europska zajednica, Švicarska Konfederacija i Kneževina Lihtenštajn o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju u područje iz članka 1. točke (B) i točke (C) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/261/EZ ([5]).

(15) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove

([1]) SL L 176, 10.7.1999., str. 36.
([2]) SL L 176, 10.7.1999., str. 31.
([3]) SL L 53, 27.2.2008., str. 52.
([4]) SL L 53, 27.2.2008., str. 1.
([5]) SL L 83, 26.3.2008., str. 3.

▼B

Uredbe, ona je ne obvezuje i ne podliježe njezinoj primjeni. S obzirom da se ova Uredba temelji na schengenskoj pravnoj stečevini, Danska u skladu s člankom 4. toga Protokola, u roku šest mjeseci, nakon što je Vijeće odlučilo o ovoj Uredbi, odlučuje o tome hoće li je provesti u svoje nacionalno pravo.

(16) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ([1]); Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona je ne obvezuje i ne podliježe njezinoj primjeni.

(17) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine ([2]); Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona je ne obvezuje i ne podliježe njezinoj primjeni.

(18) Ova Uredba za Cipar predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na koji drugi način s njom povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.

(19) Ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na koji drugi način s njom povezan u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Schengenska se konvencija mijenja kako slijedi:

(1) Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

1. Vize za boravak dulji od tri mjeseca (vize za dugotrajni boravak) nacionalne su vize koje izdaje jedna od država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom ili pravom Unije. Te se vize izdaju u jedinstvenome obrascu za vize kako je to navedeno u Uredbi Vijeća (EZ) br 1683/95 (*), pri čemu je u odgovarajućem polju vrsta vize označena slovom ‚D'. Vize se ispunjavaju u skladu s odgovarajućim odredbama iz Priloga VII. Uredbi (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o osnivanju Zakonika Zajednice o vizama (dalje u tekstu: Zakonik o vizama) (**).

([1]) SL L 131, 1.6.2000., str. 43.
([2]) SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

▼B

2. Vize za dugotrajni boravak važe najdulje jednu godinu. Ako država članica strancu odobri boravak dulji od jedne godine, viza za dugotrajni boravak prije prestanka njezina važenja zamjenjuje se boravišnom dozvolom.

_____

(*) SL L 164, 14.7.1995., str. 1.
(**) SL L 243, 15.9.2009., str. 1.”.

(2) Članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Stranci koji imaju važeću boravišnu dozvolu, koju je izdala jedna od država članica, mogu se, na temelju te dozvole i važeće putne isprave, slobodno kretati do tri mjeseca tijekom svakoga šestomjesečnog razdoblja unutar područja drugih država, pod uvjetom da ispunjavaju uvjete ulaska iz članka 5. stavka 1. točaka (a), (c) i (e) Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se utvrđuje kretanje osoba preko granice (Zakonik o schengenskim granicama) (*) i koji nisu na nacionalnom popisu upozorenja dotične države članice.

_____

(*) SL L 105, 13.4.2006., str. 1.”.

(b) iza stavka 2. dodaje se sljedeći stavak:

„2.a Pravo slobodnoga kretanja iz stavka 1. primjenjuje se i na strance koji imaju važeću vizu za dugotrajni boravak koju je izdala jedna od država članica kako je to navedeno u članku 18.”.

(3) Članak 25. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kad država članica razmatra izdavanje boravišne dozvole, mora provesti sustavno pretraživanje Schengenskog informacijskog sustava. Kad država članica razmatra izdavanje boravišne dozvole strancu, za kojeg je izdano upozorenje zbog zabrane ulaska, mora se najprije savjetovati sa zemljom koja je izdala upozorenje i pritom uzeti u obzir njezine interese; boravišna dozvola izdaje se samo zbog bitnih razloga, ponajprije humanitarnih ili zbog razloga koji proizlaze iz međunarodnih obveza.

Kad je izdana boravišna dozvola, država članica koja izdaje upozorenje povlači upozorenje, međutim, može ime stranca staviti na svoj nacionalni popis upozorenja.”;

(b) iza stavka 1. dodaje se sljedeći stavak:

„1.a Prije izdavanja upozorenja u svrhu zabrane ulaska u smislu članka 96., države članice provjeravaju svoju nacionalnu evidenciju o izdanim vizama za dugotrajni boravak ili izdanim boravišnim dozvolama.”;

▼B

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se i na vize za dugotrajni boravak.”.

▼M1

———————

▼B

Članak 3.

Ova Uredba ne utječe na obvezu država članica da državljanima trećih zemalja izdaju boravišne dozvole kako je to predviđeno drugim instrumentima Unije.

Članak 4.

Komisija i države članice o ovoj Uredbi detaljno i precizno izvješćuju državljane trećih zemalja.

Članak 5.

Komisija do 5. travnja 2012. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Uredbe. Ako je to potrebno, izvješću se prilaže prijedlog o izmjeni ove Uredbe.

Članak 6.

Ova Uredba stupa na snagu 5. travnja 2010.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama u skladu s Ugovorima.